

stemmelse mellem Folkethinget og Regjeringen, hvormod der, hvad den høitærede Minister ogsaa maatte have vidst, inden han indtraadte i Regjeringen, er en uylkelig Uoverensstemmelse mellem Regjeringen og Folkethinget. Naar da dette forhold sig saaledes, tror jeg, vi for hævde, at efter som Regjeringen forelagde sine Forslag, har Regjeringen egentlig ikke forelagt Thinget Lovforslaget om Lønningerne ved Hæren i det bestemte Saab at se det gjenkennsfort i denne Samling, hvormod det er naturligt at antage — og der er heller ingen Bestyrling, deri — at det er paa Grund af den Stemning, der har givet sig tilkjende her, at den nu saa sent i Samlingen er kommen frem med det andet Forslag. Man har behandlet dette Lovforslag af Ministeren meget velvilligt. Jeg hender intet Tilfælde, hvor Folkethinget har modtaget Forslag af den Natur paa en saadan Maade, som Folkethinget har modtaget disse niitidve Lønningsslove. Lønningssloven for Søværnet — den ligger ikke for her, men jeg maa benytte den her til Sammenligning — blev forelagt i en saadan Skikkelse, at den vidnede om, at Regjeringen ikke havde havt Die for den reelle Forskjel mellem de forskjellige Personers Stilling i Hæren og Marinen, men kun havde holdt sig til Navnene, inden den forelagde Forslagene. Dette har vedkommende Udvalg søgt at rette. Man har dernæst, efter at have forvissat sig om, at vedkommende underordnede Bestillingsmænd i Hæren og Flaaden efter deres Alder og det Krav, man gjør til dem i flere forskellige Henseender, ere flettere stillede, end Bestillingsmændene under de civile Ministerier, taget Initiativet til at forhøje de Lillag, som Ministeriet har foresøgt. Jeg siger altsaa, at Udvalget har skillet sig overordentlig velvillig til disse Forslag, og der kan ikke søges nogen Grund, til at gaa videre deri, at Titlerne ere blevne forandrede, thi det hidrører simpelthen fra andre Bestemmelser i Loven, hvorved man ogsaa har lagt sin Belvillie for Dagen, en Belvillie, der ogsaa berører den Klasse af Befalingsmænd, som der her er Tale om at give yderligere Tillæg. Selv om derfor den ærede Minister meget godt kan hævde, at Erkjendelsen hos ham og hos Regjeringen om det Fornøjne i et saadant Forslag har været tilstede, maaste endog i mange Aar og ogsaa i denne Samling, tror jeg, ikke det kan modsiges, at efter som Forhandlingernes hele Gæng har været, er det dog først nu, at denne Erkjendelse er kommet frem i praktiske, positive Forslag fra den ærede Minister. Jeg skal gjentage, hvad jeg udtalte ved anden Behandling, at jeg tror, at naar Revisionen af Lønningssloven foreligger, vil et saadant Belp, som der her er Tale om, at skulle bevilges, medgaa endnu yderligere, end det, der nu bevilges til det samme Antal Premierlieutenanter. Jeg tror, det vil blive Følgen, og jeg kan heller ikke forstaa Andet af Debatten, end at Lagen har modfat sig det. Det er altsaa ikke

Realiteten af Forslaget, man er imod, indtagen forsaavidt man kunde ønske en anden Fordeling af det Belp, som bevilges til Premierlieutenanterne, end der nu finder Sted, men man maa tale her mere om Betimeligheden og den formelle Side af Sagen. Betimeligheden søger man nu at komme over efter en Anvisning fra det ærede Medlem for Møen (Bojsen), idet man mener, at saastrem man vil give dette Belp, kan man give det paa Finantsloven, hvorved altsaa de Hæver, som ville have det givet iaar, paa den Maade kunne faae Realiteten af deres Differ tilfredsstillede ved at stemme for et saadant Forslag, men paa den Maade vil ogsaa en væsentlig formel Indvending være fjernet, og jeg er tilbøjelig til at antage, at det Hæver, der holde saa stærkt paa nærberende Forslag, ville gjøre særdeles vel i at vise sig imødekomnende mod det Tank, der er bragt frem af det ærede Medlem for Møen, thi hvis Forslagene bleve forkastede, efter at man havde holdt bestemt paa selve Endringsforslaget, tror jeg ikke, det ærede Medlem vilde opstøde sit Øste om at bringe det frem paa Finantsloven. Kommer denne Tank frem paa Finantsloven, da antager jeg, at Udvalgte, idet deres formelle Indvendinger fjernes, ville være tilbøjelige til at stemme for Realiteten, men da fremtræder det klart, at man kun har bevilget denne Sum for eet Finantsaar, og det fremtræder klart for de Raagjældende, at de kun kunne gjøre Regning derpaa for eet Finantsaar, men det staar da frit til næste Aar, thi jeg antager ikke, at vi saae Hovedforslaget særbdigt iaar, efter som Stillingen er — endelig at optage det i en Lønningsslov eller at inddele Premierlieutenanterne i andre Lønningsskasser og tillige foruden de Indrømmelser, som opnaas under Behandlingen af Hovedlønningssloven, at opnaa visse andre Indrømmelser fra Regjeringens Side, som maaste vedkommende Udvalg og Thing sætte Pris paa, medens det dog ikke er af saa væsentlig Betydning fra Regjeringens Standpunkt. Det er jo Tilfælde i al Forhandling, at der altid maa gives Noget for Møge, naar Benstab skal holdes, men Stillingen hos os er jo den, at man forundrer sig over, at vi ikke kunne gaa ind paa Alt, hvad der forlanges fra den anden Side, samtidig med at man ikke kan forstaa, at vi kunne blive fortrydelige over, at de ikke ville gaa ind paa Noget, som kommer fra os. Man maa finde sig i, at der under en uheldig politisk Stilling i det Hele findes en uheldig Samarbejds Sted, og at der ved Uoverensstemmelser mellem Regjeringen og Folkethinget fremkommer Ulemper for Samfundet både til den ene og til den anden Side, men man maa ikke vente, at vi skulle være saa naive, at vi, som det blev sagt af det ærede Medlem for Alborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), i forskellige Sager — det gjælder ikke væsentligst denne Sag — ville spille vore Trumfer ud, saa at vi intet have tilbage, hvorfor vi kunne for-